

Magazyn Polskiej Akademii Nauk
nr 4 (36) 2013
kwartalnik
ISSN 1733-8662
nakład: 1900 egz.

Wydawca:

© Polska Akademia Nauk

adres wydawcy:

Polska Akademia Nauk
Biuro Upowszechniania
i Promocji Nauki
pl. Defilad 1, 00-901 Warszawa
e-mail: academia@pan.pl
www.naukaonline.pl
www.academia.pan.pl

prenumerata:

academia.prenumerata@pan.pl

zespół redakcyjny:

Jan Strelau
redaktor naczelny

Anna Zawadzka
zastępca redaktora naczelnego,
Nauki humanistyczne

Katarzyna Czamecka
sekretarz redakcji

Agnieszka Kłoch
Nauki biomedyczne

Agnieszka Pollo
Matematyka, Fizyka,
Chemia, Technika

Kinga Małecka
Nauki o Ziemi

Paweł Adamów
dyrektor artystyczny

Renata Modzelewska-Rewucka
redakcja językowa

Rada Naukowa:

przewodniczący:

Michał Kleiber

Prezes Polskiej Akademii Nauk

Aleksander Posem-Zieliński

Jerzy Duszyński

Henryk Szymczak

Lucjan Pawłowski

Jacek Zaremba

DTP: Studio J.P.J.

Druk: Edit Sp. z o.o.

Od redakcji

Za radą Alicji

Porozumiewamy się za pomocą słów i zdań, gestów i tekstów, sygnałów i obrazów. Korzystamy przy tym z telefonu, Skyp'a, piszemy e-maile, listy, SMS-y, publikujemy komentarze na portalach. Mowa, tekst i rysunek to podstawowe sposoby naszej komunikacji.

Obrazy mają zresztą coraz większe znaczenie. Czytelnicy bombardowani tak ogromną ilością informacji często skupiają się nie na tekście, ale na ilustracjach. Już w XIX wieku bohaterka książki Lewisa Carrolla Alicja mówiła: „Ale cóż jest warta książka bez obrazków i dialogów”?

Obrazy, znaki graficzne, rysunki spotykamy nie tylko w książkach, gazetach, portalach, ale również w przestrzeni miejskiej – na ścianach domów, płotach, murach, chodnikach. To street art, sztuka ulicy. Anonimowi zazwyczaj twórcy graffiti przekazują nam komunikaty w formie liter, postaci ludzkich i symboli. Część odbiorców traktuje to jako akt wandalizmu, bezprawnej ingerencji w przestrzeń, niszczenia tego, co wspólne.

Ale prawdziwe graffiti to jednak sztuka. Spójrzmy na ludzika z naszej okładki, namalowanego za zgodą właścicieli na murze toru konnego na Służewcu w Warszawie. Przejeżdżając obok, czujemy obecność tajemniczego twórcy, uśmiechamy się, zastanawiamy się, co chce nam przekazać.

A jeśli wrócimy do tekstów – co zamierzał obwieścić ktoś, kto wymalował widoczne na zdjęciu poniżej zdanie? Na co chciał zwrócić uwagę?

Wszystkie komunikaty – niezależnie od formy – są nawiązaniem dialogu. Dzieleniem się wiadomościami, informowaniem, naradzaniem. Dzięki nim mamy poczucie tętności z innymi. Nie na darmo ten sam rdzeń mają tacińskie określenia communicatio (komunikacja) i communio (wspólnota).

Redakcja ACADEMII

Jakub Ostrowski

